

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	Utgitt 12 februar	1936
-------	-------------------	------

Skriv frå Justisdepartementet.

3 febr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Øyslebø heradstyre, Vest-Agder fylke, i møte 28 mars 1935 og 16 januar 1936 um politivedtekt for heradet, likevel med eit einskilt brigde.

Vedtekti skal lyde so:

§ 1. På offentlig veg, dertil medrekna alle vegar, stigar, plassar eller liknande som er etla til ålmen ferdsla, eller der det er ålmenn ferdsla, må det ikkje gå fyre seg upplau, samanstimling av folk, skriking, skrå, stein- eller snøballkasting, eller noko som kan vera til mein for den offentlege orden eller ferdsla.

§ 2. Når mykje folk samlast på eller ved offentlig veg eller plassar, skal ein retta seg etter dei fyresegner politiet (lensmannen) gjev.

§ 3. All skjoting på eller yver offentlig veg er forbode. På desse vegar må det heller ikkje berast ladd skjotevåpen utan særleg heimel.

Skal det saluterast ved festlege høve på eller ved offentlig veg, må ein ha løyve frå politiet (lensmannen).

§ 4. Aking på spark eller kjelke, skilauing og liknande, kan politiet (lensmannen) heilt eller for ein del nekta på nærare fastsette vegar.

§ 5. Plakatar og kunngjeringar, som er lovleg oppsette på eller ved offentlig veg, er det forbode å riva ned eller gjera uleselege.

§ 6. Ingen må utan løyve frå politiet (lensmannen) halda offentlege framsyningar eller fyrestellingar, skodespel, konsertar eller liknande som er nemnd i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skjotebane eller liknande.

3 febr.

Løyvet vert gjeve til ein einskild ansvarleg person, og politiet (lensmannen) kan når som helst taka løyvet att.

Dei som fær lov hev ansvaret for at alt gjeng fyre seg med sømd og orden. Dei må og retta seg etter dei fyresegner politiet (lensmannen) gjev, og sjølv kosta det ordensvern som politiet (lensmannen) krev.

Dei som fær løyve etter fyrste leden i denne paragrafen, skal betala til heradskassa frå kr. 5,00 til kr. 50,00 for kvar dag eller fyrestelling. Avgifti skal fyreåt betalast til politiet (lensmannen), som fastsett kor stor avgifti skal vera.

Samkomor med dans, eller andre samkomor der fyremålet heilt eller for det meste er moro eller tidartrøyte, må ha løyve av politiet (lensmannen) dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar.

Politiet kan slutta av ei samkome kva tid som helst, um ho er slik at ho skiplar den offentlege ro og orden.

Frå kl. 1 natt til kl. 6 morgon er framsyningar og offentleg dans forbode.

§ 7. Framsyningar, musikk og dans på offentlig veg eller på tomter eller plassar som ligg til offentlig veg er forbode utan politiet (lensmannen) gjev serskildt løyve til det.

Kortspel, all slags pengespel og njoting av alkohol på eller i nærleiken av offentlig veg er heilt forbode.

§ 8. Hundar som rek rundt eller gjer ugagn skal eigaren halda burte frå offentlig veg.

Politiet (lensmannen) kan selja eller drepa heimlausé hundar um ikkje eigaren hentar dei innan åtte dagar etter at han er varsla, eller um han er ukjendt, åtte dagar etter kunningjeringi.

Eigaren betalar dei utlogor politiet hev havt.

§ 9. Brot mot desse fyresegner eller mot dei påbod som er gjevne i samhøve med desse, vert straffa etter § 339, 2 i straffelovi, um dei ikkje råkast av hardare straff.

7 febr.

Lov om navigatører samt om navigasjons-eksamenar m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 januar 1936 sålydende:

Iste kapitel.

Om certifikater m. m.

§ 1. *Forklaring av en del av de i loven brukte betegnelser.*

I denne lov forståes ved:

1. Maskindrevet fartøi: fartøi med maskineri som hovedfremdrivningsmiddel.

2. Seilfartøi: fartøi med seil som hovedfremdrivningsmiddel. 7 febr.
3. Passasjerfartøi: fartøi som har passasjercertifikat.
4. Lekter: fartøi som er bestemt til å slepes og ikke har eget fremdrivningsmiddel.
5. Tonn: registertonn brutto.
6. Sjømannstjeneste: all tjeneste ombord i dekket fartøi med eget fremdrivningsmiddel undtagen tjeneste ved maskinen eller i stilling som er fartøiets manøvrering og navigering uvedkommende.
7. Kystfart: all fart på den norske kyst samt innsjø- og elvefart.
8. Stor kystfart: fart på den norske kyst og fart på de svenske, danske og tyske farvann østenfor en linje Lindesnes—Limfjordens vestmunning til en linje Karlskrona—Svinemünde samt fart på Nordishavet nordenfor polarcirkelen og på Hvitehavet.
9. Europeisk fart: fart nordenfor 30° nord bredde og østenfor 30° lengde vest for Greenwich samt på Grønlands kyst.
10. Utenriksk fart: all fart utenfor kystfart.

§ 2. *De forskjellige sertifikater.*

For å kunne føre seil- og maskindrevet fartøi over 25 tonn og i utenriksk fart lekter over 100 tonn samt for å kunne fare som styrmann med seil- og maskindrevet fartøi over 25 tonn, må man ha erhvervet sertifikat som gir rett dertil.

Der utstedes følgende sertifikater:

1. Kystskippercifikat av 2nen klasse.
2. Kystskippercifikat av 1ste klasse.
3. Styrmannscifikat.
4. Skipsførercifikat for innskrenket fart.
5. Skipsførercifikat.

Kongen eller den han dertil bemyndiger, bestemmer hvorledes den fartstid som kreves for opnåelse av sertifikater, skal dokumenteres.

§ 3. *Kystskippercifikat av 2nen klasse.*

Kystskippercifikat av 2nen klasse tilkommer enhver som har:

- a. fylt 21 år,
- b. efter det fylte 15 år gjort sjømannstjeneste i minst 30 måneder,
- c. bestått kystskippereksamen av 2nen eller 1ste klasse.

Sådan certifikat gir rett til:

1. å føre:
 1. passasjerfartøi på inntil 75 tonn i kystfart,
 2. fartøi på inntil 200 tonn gående på fiskeri og fangst på havet nordenfor 30° nord bredde og herunder an-

7 febr.

løpe utenlandsk havn når det kun skjer for å tilvirke eller avsette den gjorte fangst,

3. lekter av hvilken som helst størrelse i fart på alle farvann,

4. andre fartøier på inntil 100 tonn i stor kystfart.

II. å fare som styrmann:

1. med passasjerfartøi på inntil 200 tonn i kystfart,

2. med fiske- og fangstfartøi på inntil 500 tonn i fart nordenfor 30° nord bredde samt med sådant fartøi i fart på alle farvann såfremt vedkommende har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse,

3. med andre fartøier på inntil 200 tonn i stor kystfart samt på inntil 500 tonn i europeisk fart såfremt i sistnevnte tilfelle vedkommende har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse og har minst 42 måneders sjømannstjeneste, hvorav minst 12 måneder i utenriksk fart.

Certifikatet gir ikke rett til tjeneste som fører eller styrmann på seilfartøi, medmindre minst 12 måneder av den i punkt b nevnte sjømannstjeneste er utført på seilfartøi. Certifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøi.

§ 4. *Kystskippercifikat av 1ste klasse.*

Kystskippercifikat av 1ste klasse tilkommer enhver som:

a. har fylt 23 år,

b. efter erhvervelse av kystskippercifikat av 2den klasse efter § 3 eller certifikat efter §§ 3 eller 4 i lov av 7 april 1906 har tjenstgjort i 18 måneder på fartøi med eget fremdrivningsmiddel på over 25 tonn i egenskap av styrmann, kystlos eller fører eller — såfremt der på sådant fartøi efter de gjeldende forskrifter om bemanning av skib ikke fordres styrmann — som bestemann, hvorved forståes den mann som på sådant fartøi utfører en styrmanns arbeide,

c. har bestått kystskippereksamen av 1ste klasse.

Sådant certifikat gir rett til:

I. å føre:

1. passasjerfartøi på inntil 300 tonn i kystfart,

2. fartøi på inntil 500 tonn gående på fiskeri og fangst på havet nordenfor 30° nord bredde samt sådant fartøi i almindelig fart innenfor samme område når det skjer i forbindelse med bedriften eller for å avsette eller tilvirke egen og andre fartøiers fangst såfremt vedkommende i sistnevnte tilfelle har optjent minst 12 måneders fart som fører eller 1ste- eller enestyrmann i utenriksk fart,

3. andre fartøier på inntil 500 tonn i stor kystfart,

II. å fare som styrmann med fartøi av sådan størrelse og i 7 febr. sådan fart og på de betingelser som er omhandlet i § 3 II.

Certifikatet gir ikke rett til tjeneste som fører eller styrmann på seilfartøi, medmindre minst 12 måneders sjømannstjeneste efter det fylte 15 år er utført på seilfartøi. Certifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøi.

§ 5. *Styrmannscertifikat.*

Styrmannscertifikat tilkommer enhver som har:

- a. fylt 21 år,
- b. efter det fylte 15 år gjort sjømannstjeneste i minst 42 måneder, hvorav minst 12 måneder i utenriksk fart,
- c. bestått styrmannseksamen.

Sådant sertifikat gir rett til å fare som:

1. styrmann med fartøi av hvilken som helst størrelse i kystfart,
2. underordnet styrmann med fartøi av hvilken som helst størrelse i utenriksk fart og som enestyrman i samme fart på fartøi hvor kun 1 styrmann er påbudt,
3. 1ste styrmann med fartøi av hvilken som helst størrelse i utenriksk fart når vedkommende har fylt 23 år og har fart som underordnet styrmann eller enestyrman i sådan fart i minst 12 måneder.

Certifikatet gir ikke rett til tjeneste som styrmann på seilfartøi, medmindre minst 24 måneder av den i punkt b nevnte sjømannstjeneste er utført på seilfartøi. Certifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøi.

Styrmannscertifikat gir samme rett som de lavere sertifikater (kystskippercifikat av 2nen og 1ste klasse) til å føre fartøi, når den for erhvervelse av disse sertifikater bestemte alder og fartstid er optjent samt til å tjenstgjøre som styrmann.

§ 6. *Skipsførercertifikat for innskrenket fart.*

Skipsførercertifikat for innskrenket fart tilkommer enhver som har:

- a. fylt 24 år.
- b. enten efter erhvervelse av styrmannscertifikat fart som styrmann på fartøi over 100 tonn i 24 måneder, hvorav minst 12 måneder som 1ste- eller enestyrman, eller bestått styrmannseksamen og efter erhvervelse av kystskippercifikat av 1ste klasse fart som fører eller 1ste- eller enestyrman på fartøi over 100 tonn i minst 24 måneder.

Sadant sertifikat gir rett til å føre:

1. passasjerfartøi på inntil 600 tonn i kystfart og annet fartøi av hvilken som helst størrelse i stor kystfart,

- 7 febr. 2. passasjerfartøi av hvilken som helst størrelse i kystfart såfremt vedkommende har bestått skibsførereksamen,
3. passasjerfartøi på inntil 600 tonn i stor kystfart, annet fartøi av samme størrelse i fart på alle farvann samt fartøi av hvilken som helst størrelse gående på fiskeri og fangst på havet nordenfor 30° nord bredde og i almindelig fart innenfor samme område når det skjer i forbindelse med bedriften eller for å avsette eller tilvirke egen og andre fartøiers fangst.

For alle tilfelle i post 3 er førerretten betinget av at de 24 måneders tjeneste som er nevnt i punkt b, er utført i utenriksk fart.

Certifikatet gir ikke rett til tjeneste på seilfartøi, medmindre 12 måneder av den i punkt b nevnte tjeneste som fører eller 1ste- eller enestyrmann er utført på seilfartøi. Certifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøi.

§ 7. *Skibsførercertifikat.*

Skibsførercertifikat tilkommer enhver som har:

- a. fylt 24 år,
- b. etter erhvervelse av styrmannscertifikat fart som styrmann på fartøi over 500 tonn i 24 måneder i utenriksk fart, hvorav minst 12 måneder som 1ste styrmann,
- c. bestått skibsførereksamen.

Sådannt sertifikat gir rett til å føre fartøi av hvilken som helst størrelse i fart på alle farvann.

Certifikatet gir ikke rett til tjeneste på seilfartøi, medmindre minst de i punkt b nevnte 12 måneders tjeneste som 1ste styrmann i utenriksk fart er utført på seilfartøi. Certifikatet forsynes i så fall av vedkommende myndighet med påtegning om at det også gjelder for seilfartøi.

§ 8. *Midlertidig førertjeneste.*

Tjeneste som midlertidig fører av fartøi medregnes som styrmannstjeneste for opnåelse av førercertifikat i den utstrekning som styrmannstjeneste på samme fartøi etter denne lov medregnes for opnåelse av de forskjellige førercertifikater (kfr. §§ 4, 6 og 7).

§ 9. *Om fart med utenlandsk fartøi.*

De i denne lov stillede fordringer til fart kan fyldestgjøres ved tilsvarende fart med fremmed nasjons fartøi.

§ 10. *Om skipperborgerskap.*

Den der erholder sertifikat i henhold til §§ 6 og 7 plikter å erhverve skipperborgerskap til en kjøpstad eller et ladested.

§ 11. *Om eksamen ved Sjøkrigsskolen.*

Bestått avgangseksamen på dekkslinjen ved Sjøkrigsskolens nederste avdeling gir samme rett som bestått skibsførereksamen.

§ 12. *Om marinens officerers rett til styrmanns- og skibs- førercertifikater.* 7 febr.

Enhver som har bestått den i § 11 nevnte eksamen ved Sjøkrigsskolen og er eller har vært ansatt som officer i marinen, har rett til å erholde styrmannscertifikat. Certifikatet gir rett til å fare som 1ste styrmann i utenriksk fart etter 12 måneders fart som underordnet styrmann eller enestyrmann i utenriksk fart i handelsmarinen eller som officer på orlogsfartøi på kysttokt eller sjøgående tokt. Certifikatet gir ikke rett til tjeneste på seilfartøi, medmindre minst 12 måneders sjømannstjeneste er utført på sådant fartøi.

Enn videre har han når han har fart til sjøs i minst 12 måneder som 1ste styrmann i utenriksk fart i handelsmarinen, rett til å erholde skipsførercertifikat.

Sistnevnte certifikat gir heller ikke rett til tjeneste på seilfartøi, medmindre de nevnte 12 måneders fart som 1ste styrmann i utenriksk fart er utført på seilfartøi.

§ 13. *Om eksamener og vidnesbyrd efter den eldre lovgivning.*

Styrmanns- og skipsførereksamen efter den eldre lovgivning gir samme rett som styrmanns- og skipsførereksamen efter denne lov.

Vidnesbyrd efter §§ 3 og 4 i lov av 7 april 1906 gir samme rett som kystskippereksamen av 2nen klasse efter denne lov.

§ 14. *Om sertifikater efter den eldre lovgivning.*

Enhver som ved denne lovs ikrafttreden er i besiddelse av certifikat eller patent efter den eldre lovgivning, eller som har betingelsene for å kreve et eller annet av disse dokumenter, beholder fremdeles den rett som tilkommer ham efter den eldre lov.

Enn videre har enhver som ved denne lovs ikrafttreden er i besiddelse av:

1. certifikat efter §§ 3 eller 4 i lov av 7 april 1906 rett til:
 - a. når han med sådant certifikat har ført fartøi under fiskeri eller fangst på havet i minst 4 år, å føre fartøi til og med 200 tonn i europeisk fart nordenfor 48° nord bredde når det skjer i forbindelse med fiskeri- eller fangstbedriften eller for å tilvirke eller avsette egen og andre fartøiers fangst, idet dog retten til å føre seilfartøi er betinget av at han har certifikat efter nevnte lovs § 3,
 - b. å føre lekter av hvilken som helst størrelse i fart på alle farvann,
 - c. å fare som styrmann som nevnt i § 3 II, idet dog retten til styrmannstjeneste på seilfartøi er betinget av at han har certifikat efter § 3 i lov av 7 april 1906,

- 7 febr. 2. sertifikat etter § 3 i lov av 7 april 1906, rett til å erholde sertifikat etter samme lovs § 4,
 3. skibsførercertifikat etter lov av 7 april 1906 § 9 og § 10 I, rett til å erholde sertifikat etter denne lovs § 6.

§ 15. *Lovens anvendelse på de i lov av 7 april 1906 § 2 og § 15 nevnte personer.*

Den som ved denne lovs ikrafttreden fører eller har ført fartøi over 25 tonn i henhold til lov av 7 april 1906 § 2 eller § 15, beholder fremdeles samme rett, men skal erhverve en førertillatelse, hvorpå den utstedende myndighet skal anføre hvilken rett den gir, og at den er utstedt i henhold til denne paragraf.

§ 16. *Om sertifikaters utferdigelse.*

De fornødne bestemmelser om utferdigelse av sertifikater fastsettes av Kongen som likeledes gir de nærmere regler om kontrollen med at vedkommende er i besiddelse av de nevnte dokumenter.

Certifikatene gis på anmodning påtegning om de særlige rettigheter de gir etter hvert som de i denne lov herfor opstilte fordringer opfylles. Sådant påtegning skal påføres og attesteres av vedkommende myndighet.

2net kapitel.

Om undervisning og eksamener m. v.

§ 17. *De forskjellige eksamener.*

Der avholdes ved de eksamensberettigede sjømannsskoler:

1. Kystskippereksamen av 2nen klasse.
2. Kystskippereksamen av 1ste klasse.
3. Styrmannseksamen.
4. Skibsførereksamen.
5. Høiere skibsførereksamen.

Kongen eller den han dertil bemyndiger kan gi bestemmelser om avholdelse og anordning av en eller flere av de nevnte eksamener ved fiskeridirektøren, ved marinens skoler, ved skoleskibskurser eller lignende.

§ 18. *Kystskippereksamen av 2nen klasse.*

Ved kystskippereksamen av 2nen klasse avlegges prøve i:

- a. navigasjon,
- b. sjømannskap.

§ 19. *Kystskippereksamen av 1ste klasse.*

Ved kystskippereksamen av 1ste klasse avlegges prøve i:

- a. navigasjon,
- b. sjømannskap og maskinlære m. m.,
- c. norsk.

7 febr.

§ 20. *Styrmannseksamen.*

Ved styrmannseksamen avlegges prøve i:

- a. navigasjon,
- b. sjømannskap m. m.,
- c. norsk,
- d. engelsk,
- e. sundhets- og sykepleie.

§ 21. *Skibsførereksamen.*

Ved skibsførereksamen avlegges prøve i:

- a. navigasjon,
- b. sjømannskap og maskinlære m. m.,
- c. norsk,
- d. engelsk,
- e. sundhets- og sykepleie,
- f. handelsfag og sjørett.

§ 22. *Høiere skibsførereksamen.*

Ved høiere skibsførereksamen avlegges prøve i:

- a. navigasjon,
- b. sjømannskap og maskinlære m. m.,
- c. norsk,
- d. engelsk,
- e. handelsfag og sjørett.

Der skal være adgang til å anordne undervisning og eksamen i enkelte av disse fag således at enten navigasjon og sjømannskap eller handelsfag og sjørett gjøres til hovedfag.

§ 23. *Om undervisnings- og eksamensreglement.*

De nærmere bestemmelser om betingelser for optagelse på skolene, kursenes lengde, undervisningen i de enkelte fag, fordringene til de forskjellige eksamener og de nærmere bestemmelser om anmeldelse til disse og de attester og vidnesbyrd hvormed anmeldelsen skal ledsages, karaktergivningen og fremgangsmåten for øvrig ved eksamen gis av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 24. *Om eksamenskommisjoner.*

Eksamenene avholdes av eksamenskommisjoner og er dels skriftlige dels muntlige. Kongen treffer bestemmelse om eksamenskommisjoners opnevning, antall og sammensetning.

§ 25. *Om adgang til eksamenene.*

Ingen tilstedes adgang til:

1. kystskippereksamen av 2den klasse før han efter det fylte 15 år har gjort sjømannstjeneste i minst 24 måneder,
2. kystskippereksamen av 1ste klasse før han efter det fylte 15 år har gjort sjømannstjeneste i minst 24 måneder,
3. styrmannseksamen før han efter det fylte 15 år har gjort sjømannstjeneste i minst 42 måneder, hvorav minst 12 måneder i utenriksk fart,

- 7 febr. 4. skibsførereksamen før han har bestått styrmannseksamen,
5. høiere skibsførereksamen før han har bestått skibsførereksamen.

For adgang til de under 1—4 nevnte eksamener kreves dessuten attest fra dertil bemyndiget læge om at han har evne til å skjelve fra hverandre de ved lov eller reglement påbudte farver for signallanterner, og at han ikke lider av nogen betydeligere mangel ved synsevnen for øvrig eller ved hørselen. De nærmere forskrifter for den lægeundersøkelse som må foretas for utstedelse av sådan attest, utferdiges av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

For adgang til samtlige eksamener erlegges derhos den til enhver tid for hver enkelt eksamen bestemte avgift.

§ 26. Om eksamensattester.

Efter bestått eksamen meddeles eksaminanden eksamensattest. Skjemaet for denne fastsettes av departementet som likeledes bestemmer hvem der skal underskrive attesten.

§ 27. Om eksamensoppgaver.

Til kystskippereksamen av 1ste klasse og høiere eksamener utarbeides de skriftlige oppgaver av departementet, der i betimelig tid sender oppgavene til skolenes bestyrere i forseglede konvolutter. Oppgavene åpnes av bestyreren i nærvær av en av de opnevnte censorer umiddelbart før de skal utdeles til eksaminandene.

Departementet har anledning til å innhente skolenes forslag til eksamensoppgaver.

§ 28. Skolenes innberetninger om eksamenene.

Skolenes bestyrere har i betimelig tid før hver eksamen å anmelde eksaminandenes antall for departementet til hvem beretning om eksamensresultatene innsendes umiddelbart etter hver eksamen.

Ved hvert skoleårs slutning innsendes årsberetning til departementet.

3dje kapitel.

Om skolene, lærerne m. m.

§ 29. Om rett til å avholde eksamen.

Kongen kan gi så vel offentlige som private skoler tillatelse til å avholde en eller flere av de i denne lov bestemte eksamener.

For å opnå sådan tillatelse må skolen være forsynt med lærerkrefter og læremidler som er godkjent av departementet.

§ 30. Om tilsyn med sjemannsskolene.

Tilsynet med skolene, undervisningen og eksamenene føres av det departement som Kongen bestemmer.

§ 31. *Om ansettelse av lærere og bestyrere ved sjømannsskolene og om deres kvalifikasjoner.* 7 febr.

Kongen treffer bestemmelse om fremgangsmåten ved ansettelse av bestyrere og lærere ved de offentlige sjømannsskoler og om de kvalifikasjoner de må være i besiddelse av.

§ 32. *Om censorenes godtgjørelse.*

Censorenes godtgjørelse bestemmes av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

4de kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 33. *Om dispensasjoner fra loven.*

Vedkommende departement kan gi dispensasjon fra denne lovs bestemmelser:

- om fart med seilfartøi som betingelse for opnåelse av certifikater,
- om certifikater når det gjelder førere eller styrmenn i fart på innsjøer og elver,
- om skibsførercertifikat efter lovens § 12 som betingelse for marineoffiserers adgang til å føre skoleskib eller fartøi knyttet til ekspedisjon utrustet av staten eller til videnskapelig ekspedisjon.

§ 34. *Om lovens ikrafttreden.*

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om adgang til å føre fartøi og bli styrmann samt om navigasjonseksamen m.v. av 7 april 1906 med endringslov av 14 juli 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 februar 1936.

Under Hans Majestet Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om skatt på bankinn- 7 febr.
skudd for budgett-terminen 1936—37.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 28 januar 1936 fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen 1 juli 1936 til 30 juni 1937 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1935 med 25 procent av renteavkastningen på den enkelte

7 febr. innskyters konto. Skatten skal dog minst utgjøre 4 pro mille av det ved inntektsårets utløp innestående beløp.

Skatten på grunnlag av regnskapsåret 1935 forfaller til betaling 1 juli 1936.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 7 februar 1936.

Under rikets segl.

Under Hans Majestetets Kongens fravær utenfor riket

OLAV

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

7 febr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

Bestemmelsen i lov om høiere almenskoler av 10 mai 1935 § 24, siste avsnitt: Legemlig straff må ikke anvendes, — settes i kraft straks. Samtidig opheves § 28, siste avsnitt, i reglement for de høiere almenskoler av 20 april 1897 samt § 44 i samme reglement forsåvidt angår setningen «likeså bestemmelsen i kapitel II § 28, 2net ledd, om legemlig refselse».

7 febr. **Kronprinsregentens resolusjon.**

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 med senere forandringer meddeles stadfesting på vedtak av Norderhov herredstyre, Buskerud fylke, i møte 19 juli 1935 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter, dog med noen forandringer som er tatt inn i forskriftene.
- II. Fra den tid de nye forskrifter trer i kraft opheves de ved kongelig resolusjon av 24 september 1915 for Norderhov herred stadfestede almindelige helseforskrifter.

De under post I stadfestede nye forskrifter skal lyde så:

Helseforskrifter for Norderhov herred.

I. *Boligforhold.*

§ 1. Ved nyopførelse og flytning av våningshus skal den som vil bygge sende melding til helserådet på et av helserådet utarbeidet skjema minst 1 måned før arbeidet påbegynnes. Meldingen skal ledsages av nøiaktig tegning i bestemt målestokk.

§ 2. Alle våningshus skal søkes lagt på tørre og solrike grunn, og plasseres slik at mest mulig sol kommer inn i daglig- og

soveværelser. Intet hus må anbringes sådan at det borttar sollyset fra annet våningshus. Byggegrunnen skal befries for matjord og dreneres. Rundt huset skal terrenget planeres så at der så vidt mulig blir helning til alle sider. 7 febr.

§ 3. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av minst 30 cm's høide over jordsmonnet; den må være betryggende isolert, så ikke fuktighet fra grunnen kan trenge op i bygningen. Der skal være et isolerende mellemlag mellom grunnmur og nederste del av bygningen. Hvor det ikke er kjeller, skal det være minst 60 cm.s avstand mellom gulv og underliggende jordsmon. Grunnmuren må da være forsynt med trekkhull av minst 10×15 cm.s tverrsnitt på minst 2 sider; trekkhullene må være dekket av smågitret rist. Enhver kjeller under gulv skal være forsynt med minst et vindu hvorigjennem der kan luftes.

§ 4. Gulvene skal være tette og dobbelte, og gulvfyll må være ren. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av bare torvmuld tillates ikke brukt. Impregnert papp kan brukes til pakning.

§ 5. Almindelige beboelsesrum må ikke innredes med mindre høide under taket enn 2,50 m. I rum som innredes med skråtak og skal benyttes til ophold for mennesker må høiden under taket ingen steds være mindre enn 1,25 m. Hvor rummet er høiest må høiden under taket være minst 2,50 m. Hvis gulvflaten i rum der benyttes som ophold for mennesker ikke er minst 6 m^2 , må rummet stå i åpen forbindelse med et tilstøtende rum. Ved nyinnredning i eldre bygninger kan høiden under taket med helserådets samtykke nedsettes til 2,20 m.

§ 6. Ethvert beboelsesrum skal ha vindu ut mot uoverdekket plass; den effektive lysåpning skal være minst $1/10$ av rummets gulvflate. Vindusflaten må i almindelige beboelsesrum aldri utgjøre mindre enn 1 m^2 samlet for hvert rum. Minst et vindu må kunne åpnes, og hvor der er flere, minst halvparten.

§ 7. Kokeovn må ikke anvendes i beboelsesrum eller kjøkken uten å være forsynt med tilstrekkelig ventilasjon, så røk og damp undgås.

§ 8. I nye murhus må puss- og innredningsarbeider ikke påbegynnes før det er gått minst 6 uker etter at bygningen er bragt under tak. Kjellerrum må bare med helserådets tilatelse anvendes til beboelse.

Vindu i bebodde kjellerrum må ikke vende ut mot innelukket gårdsrum, og der må i minst 10 m.s avstand ikke være bebyggelse utenfor vinduet. Rummenes og vindusflatens størrelse og innretning skal være den samme som for almindelige

7 febr. beboelsesrum bestemt. Den over jordoverflatens nivå liggende del av lysåpningen skal utgjøre minst $\frac{2}{3}$ av den samlede vindusflate. Gulvet må dekkes av asfalt, cement eller lignende vanntett materiale, og ovenpå samme legges med minst 5 cm.s mellomrum tregulv uten fyll. Der må dreneres og isoleres tilstrekkelig, så at grunnfuktigheten ikke stiger op i gulv eller vegger. Gulvet må ligge minst 0,5 m over høieste grunnvannstand. Utenfor disse beboelsesrum og utenfor de øvrige rum, som ved dør eller åpning står i umiddelbar forbindelse med disse, skal det anlegges en luft- og lysgrav som er minst 60 cm bred. Lysgraven skal gå minst 20 cm under gulvets nivå og være tilstrekkelig drenert, så opsamlet vann sikkert og lett kan finne avløp. I rum som støter umiddelbart op mot disse beboelsesrum må der ikke opbevares illeluktende saker. For øvrig må byggherren iaktta alle de forskrifter helserådet for hvert tilfelle måtte gi med hensyn til rummets ventilasjon eller øvrige sanitære innredning.

§ 9. Innredes bryggerhus, stryke- eller rullerum i kjeller, må det også der sørges for at rummene efter omstendighetene blir tilstrekkelig tørre, lyse og rummelige. Der må alltid sørges for her som annen steds hvor sådanne rum brukes, at fuktighet og damp blir avledet.

§ 10. Hytter for skogs- og fløtningsarbeidere samt midlertidige losjihus for tilfeldige arbeidere eller anleggsarbeidere kan helserådet forby brukt, hvis de ikke tilfredsstiller de krav i sanitær henseende som helserådet anser nødvendig. Er gulvet tilstrekkelig varmeisolert, kan huset tillates opført på stolper med en minste avstand mellom gulv og jord av 0,5 m. Der skal ikke være større belegg på hvert rum enn at det blir 10 m² på hver mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr. Der skal være vaskestell i fornødent antall, eget rum til tørk av klær. Rummene i disse hus skal daglig gjøres rene.

Et eksemplar av forskriftene i denne paragraf skal være opslått i alle de hus som paragrafen omhandler.

§ 11. Finner helserådet noget bebodd rum å være skadelig for helsen på grunn av fuktighet, urenslighet, overfylning av mennesker, mangelfull tilgang på lys, for liten luftveksel, trekkfullhet og lignende, skal helserådet pålegge vedkommende å rette manglene innen en gitt frist, likesom det kan forby bruken av rummet inntil dette er skjedd. Det forlanges minst 10 m² rum pr. voksen beboer, for barn forholdsvis mindre.

II. *Dyrehold.*

7 febr.

§ 12. Hester, kjøer, svin, får, gjeter, kaniner og fjærfe må ikke huses i eller under våningshus eller rum som har tak eller vegg felles med våningshus eller opbevaringssted for matvarer.

§ 13. Helserådet kan ved tettere bebyggelse forby dyrehold når dette foranlediger sådanne sanitære ulemper som vedkommende ikke kan eller vil avhjelpe.

§ 14. Pelsdyrgård må ikke legges så nær hus eller almenvei, at lukten er til plage, heller ikke må den legges slik, at det kan komme tilsig eller avfall til brønn, bekk eller annet sted hvorfra der tas vann til folk eller fe. Avfallet fra gården må brennes op eller legges i kompost og dekkes godt med jord.

Kjørel og kopper som brukes i gården må vaskes i særskilt kjørel. Kluter, koster og annet som blir brukt til vasken må ikke brukes til annen vask i hus eller uthus. Kammer og koster som brukes til pelsdyr må ikke brukes til andre dyr. Forsendelseskasser må ikke settes inn i uthus, fjøs eller stall før de er grundig rengjort.

De som stiller med dyrene skal ha særskilt fottøi til bruk i pelsdyrgården og må passe nøie på, at dette fottøi ikke kommer inn i hus, grisehus, fjøs eller stall før det er godt vasket. Røkterne skal ha særskilte ytterklær (overalls) når de stiller dyrene. Hver gang røkteren har stelt dyrene, håndtert redskap, kjørel og lignende, må han vaske hender og underarmer grundig. Må man av en eller annen grunn ta hvalper inn i hus for kortere tid, må man gå frem med ytterste renslighet. De må bare håndteres av røkteren. Når de er kommet tilbake til pelsdyrgården, må det rum de har vært i rengjøres og luftes grundig. Revemat må opbevares, håndteres og sendes på sådan måte at det ikke kommer stank eller annen urenhet til beboelsesrum, arbeidsrum, spiserum eller til offentlig gate, plass eller vei.

III. *Utvendige rum, gårdsrum, søppel, gjødsel og kloakker.*

§ 15. Hver bebodd leilighet skal ha adgang til privet, der skal være minst ett for hver familie. For større bygninger, leiegårder, fabrikker, arbeiderboliger, kirker, skoler, forsamlingslokaler o. s. v., hvor mange folk bor eller ferdes, skal det være privet og pissoar i den utstrekning som helse- rådet til enhver tid finner påkrevet og alltid særskilt for de to kjønn. Privet må ikke innredes i våningshus uten etter helserådets spesielle tillatelse, og dets innredning må i ethvert tilfelle godkjennes av dette. Rum for binger eller beholdere

7 febr. skal holdes lukket av tettsluttende lem, og de skal ha en trekkpipe som er minst 24 cm $\times$ 24 cm i tverrsnitt, og som føres helt op i høide med taket.

§ 16. Priveter og urinsteder skal alltid holdes tilbørlig rene. De må være innrettet med tett kasse eller tønne som lett kan tømmes, eller der må innrettes tett bing. Kassen eller tønne må stå på vanntett underlag og skal ikke være synlig utenfra. De skal tømmes så snart de er $\frac{2}{3}$ fulle, i hvert fall hver vår og høst. Helserådet skal i ethvert tilfelle anordne det nødvendige ved innredning av nytt lokum, så der ikke oppstår stank. Forårsaker eldre privet efter helserådets skjønn sanitære misligheter, kan helserådet påby manglene rettet. Utgiftene hermed påhviler eieren.

§ 17. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, privet, pissoar og lignende hus, likesom oplagssteder og utkastelsessteder for gjødsel og avfall må være fjernet minst 10 m fra våningshus, matbod og allfarvei, eller være slik innrettet at stank, tilsig eller annen urenslighet derfra ikke forulemper mennesker eller dyr. De må ikke ha tilsig til vanntak eller brønn og skal være fjernet minst 10 m fra disse.

§ 18. Intet avfall av noget slags må kastes utenfor husene eller i åpne kloakker eller grøfter, men det må anbringes i dertil innrettede beholdere eller på søppelhauger som må ligge minst 10 m fra beboelseshus, allfarvei, drikkevanntak eller brønn, og ikke ha tilsig til disse. Spesielt innrettede beholdere for søppel etc. kan påbys brukt i tettere bebyggede deler av herredet. Disse avfallsdynger skal tildekkes med eller påfylles passende strøning. Utgiftene dermed påhviler eieren.

§ 19. Tømning av binger, gjødselhauger, søppelkasser, avfallsdynger og lignende skal skje minst hver vår og høst og ellers så ofte at overfylling, stank og andre ulemper undgås. Utenfor gårdsbruk må all transport i sommerhalvåret skje i lukkede og tette beholdere når den foregår om dagen. Helserådet kan fastsette bestemt tid for denne transport og tømning, likeledes kan det bestemme tiden for enhver transport av gjødsel og avfall fra omliggende utenbygds steder. I tilfelle av epidemier eller truende utbrudd av sådanne kan helserådet helt forby sådan avhentning, medmindre gjødselen eller avfallet er blitt betryggende desinfisert og bevidnelse herom foreligger fra helserådets ordfører på utførselsstedet. Likeledes kan det ytterligere skjerpe disse bestemmelser om tømning og påstrøning, ifall det finner det nødvendig efter herom fattet beslutning i henhold til sundhetsloven § 15.

§ 20. Oplag av søppel må kun finne sted med helserådets samtykke. De skal være underlagt helserådets tilsyn og de

bestemmelser helserådet fatter for å hindre sanitære ulemper. 7 febr.
Salg og oplag av ben, kluter, brukte gangklær og sengklær, huder, skinn og lignende, som kan fremkalle stank og sanitære ulemper, må kun finne sted med helserådets samtykke og skal være underlagt helserådets kontroll.

§ 21. Selvdøde dyr eller dyr slaktet på grunn av sykdom må ikke kastes i elv, bekk eller innsjø, men nedgraves i minst 1 meters dybde på sted hvor der ikke er tilsig til vann-
tak. For dyr som har lidt av smittsom sykdom der er undergitt særlig offentlig forsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 22. Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk eller å omlegge eldre kloakkanlegg på den måte som helserådet bestemmer, når det efter helserådets skjønn av sanitære grunner anses påkrevd og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å opta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri, og må lett kunne holdes i orden og renses så stank og annen ulempe til enhver tid undgås. Forårsaker utmunning av kloakk i åpne grøfter, rennesten eller annet sted stank eller ulempe, kan helserådet påby rette vedkommende å endre forholdet og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet. Rensning av kloakker og kummer må skje til tider og på den måte at minst mulig ulempe derved oppstår. Rensning må skje så ofte at avløpet ikke stanser op eller stank oppstår til ulempe for omkringboende. Det optatte bunnfall må straks føres bort. Skadelig eller illeluktende væsker fra fabrikker eller andre anlegg og bedrifter må bare ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samlelum uten helserådets samtykke.

§ 23. Skyllvann og lignende må ikke ledes ut gjennom husvegg uten å føres videre gjennom rørledning til synkebrønn, kloakk eller grøft. Ledningen må ikke munne ut så nær beboelseshus at den forårsaker stank. Enhver vask skal være forsynt med vannlås.

§ 24. Innredning av vannklosett må for hvert tilfelle godkjennes av helserådet, som kan forlange sig forelagt plan med riss over det påtenkte anlegg. Helserådet kan ta det forbehold for tillatelse til bruk av vannklosett, som det finner nødvendig i hvert enkelt tilfelle.

§ 25. Huseiere i tettere bebyggede strøk skal holde rent fortauget og den halve gate utenfor sin respektive eiendom.

§ 26. Gårdsrummet til ethvert beboelsesrum skal alltid holdes rent og tørt.

7 febr.

IV. *Drikkevann og brønner.*

§ 27. Brønner hvorfra mat- og drikkevann kjøres, bæres eller ledes, skal ha et ytre vanntett lag av 1,5 m.s dybde og minst $\frac{1}{4}$ m.s tykkelse når det er av cement, og minst $\frac{1}{2}$ m når det er av god lere, eller være anlagt etter en annen av helserådet godkjent anordning for å hindre tillop av overvann eller annen forurensning. Jordsmonnet omkring skal i minst 1 m.s avstand være fast og med god helning fra brønnen på alle kanter. Brønnen skal være forsynt med en minst 30 cm høi kant av lignende for vann ugjennemtregelig materiale, og de skal være dekket med låsbart lokk, der har helning som jordsmonnet omkring og ventileres.

§ 28. Brukes brønn eller vanntak av flere i fellesskap, skal der hvor helserådet finner det påkrevet være heis eller vinde med fast tett bøtte.

§ 29. Eiere av leiegårder, arbeiderboliger, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent vann.

§ 30. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevanntak benyttet hvis det finner vannet uskikket. Ved tømning og rensning av brønn og vanninntak må vedkommende rette sig efter de anordninger helserådet i så henseende til enhver tid måtte gi.

§ 31. Ingen forurensning må finne sted av postkum, oppkomme, sisterner, brønn, bekk, elv eller innsjø hvorfra vann tas til mennesker eller dyr eller til fremstilling av matvarer, nydelsesmidler eller rengjøring. Det er forbudt å forurense jordsmonnet på og omkring disse steder, og helserådet kan påby at sanitære ulemper snarest blir fjernet. Til elv, bekk eller andre vanninntak ovenfor de steder hvor drikkevann eller bruksvann hentes, må der ikke legges avløp for gjødsel eller lignende stoffer eller for skadelige og illeluktende væsker fra fabrikker, uten med helserådets samtykke og på vilkår som dette oppstiller.

§ 32. Det pålegges eier av isdammer og andre istak hvorfra is tas til husholdning eller for omsetning, å rette sig efter de anordninger som helserådet i hvert enkelt tilfelle måtte gi for disse anlegg og deres drift for å hindre helseskadelige forurensninger av isen.

V. *Bedrifter.*

§ 33. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal plan for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at

nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige 7 febr.
sundhetstilstand enn nødvendig følger av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Om ventilasjon i garasjer og reparasjonsverksteder for motorvogner henvises til kongelig resolusjon 17 april 1931.

§ 34. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier, butikker, møller, melkeutsalg og andre rum for tilvirkning, opbevaring, behandling og forhandling av matvarer, skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle skal gripe inn hvis mangler ved renholdet eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet. Enhver innehaver av sådan bedrift må erhverve helserådets godkjennelse av samme så snart disse forskrifter er trådt i kraft.

VI. *Nærings- og nydelsesmidler og bruksgjenstander.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 35. Alle som har med tilberedning og salg av nærings- og nydelsesmidler å gjøre skal iakttå omhyggelig renslighet med sin person og sine klær, og forbys å delta deri når de lider av hudsykdommer på hender eller armer eller av smittsom sykdom. For tuberkuloses vedkommende henvises til § 10 i tuberkuloseloven av 8 mai 1900.

§ 36. Kjøtt, blod, fett, innmat eller andre deler av selvdøde dyr må ikke selges eller anvendes ved tilvirkning til salg av pølser eller andre næringsmidler. Ved nødslaktning på grunn av sykdom må, forsåvidt offentlig kjøttkontroll ikke finnes på stedet, helserådet eller dyrlæge som helserådet har bemyndiget til det avgjøre, om dyret eller deler derav skal anses som skadelig å fortære eller utjenlig som menneskeføde og derfor ikke tillates omsatt.

§ 37. Helserådet kan forby gatesalg av melk, fløte, kjøtt og kjøttvarer og andre næringsmidler.

§ 38. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

§ 39. Det er forbudt å selge nærings- og nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

7 febr. § 40. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helse-
rådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som
kommer fra eller falbys på steder hvor der ikke blir iaktatt
den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling,
opbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øiemed som
nevnt i §§ 38—40 berettiget til å fordre utlevert de nødven-
dige prøver. Jfr. næringsmiddelovens § 5.

§ 41. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen
overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet
fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle eller
finnes nogen basilleutskiller av farlig smittsom sykdom
blandt mennesker eller dyr som kan utbredes med varene.
Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige, skal
tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på ved-
kommende selgers bekostning.

§ 42. Alt vann som brukes i bedriftene til renhold eller
til tilvirkning av nærings- og nydelsesmidler, bestemt for
salg, må kun tas fra vannløp, opkomme eller annet vanntak
som ikke forurenses ved avfall fra mennesker, husdyr eller
ved sundhetsskadelige tilsig. Vannet må føres dit hvor det
brukes på sådan måte at det ikke forurenses. Is som brukes
til tilvirkning eller konservering av disse matvarer må til-
fredsstille samme krav til renhet og renslig behandling, som
foran er nevnt for vannets vedkommende.

§ 43. Det er forbudt å innføre eller selge brukte gang-
og sengklær og andre brukte tekstilvarer av ethvert slags,
samt brukte møbler, uten tillatelse av helserådets ordfører.
Forbudet omfatter også auksjoner.

§ 44. Ethvert alvorlig sykdomstilfelle som det er mis-
tanke om å være opstått ved nydelse av giftige, bedervede
eller forfalskede nærings- eller nydelsesmidler, eller ved bruk
av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestand-
deler, skal av den tilkalte læge øieblikkelig meldes til helse-
rådets ordfører med angivelse av den antatte årsak og andre
nødvendige opplysninger. Det samme gjelder sanitære mislig-
heter, som antas å stå i forbindelse med eller å kunne gi an-
ledning til å fremkalle sykdom.

VII. *Fjøsstell og melk.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933
og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget
for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr.
kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 45. Fjøs skal være lyse, de skal holdes rene og godt
luftet.

§ 46. Kuene skal holdes rene.

§ 47. Melkekar og melk må behandles med den største 7 febr.
renslighet.

§ 48. I ethvert fjøs skal der være vaskefat, såpe og rent håndklæ.

§ 49. Den som melker skal være iført rent hvitt armforklæ. Er juret eller kuas bakpart tilsølet, må de tilsølete partier grundig vaskes og derpå tørkes av fullstendig med ren, tørr klut.

§ 50. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

§ 51. Ved sykdom blandt besetning eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal salg av melk fra vedkommende ku eller fra besetningen stanses og forholdet meldes til helserådets ordfører.

§ 52. Det er forbudt å føre i handelen melk, når melkemengden hos avlatende ku er under 2 liter. Heller ikke må melken selges eller leveres de første dager (i inntil 6 dager) efter kalvingen, så lenge den er råmelk, medmindre den selges under denne betegnelse.

Melk eller fløte må ikke uthys til salg eller omsettes:

- a. Når varen kommer fra dyr, som det er grunn til å mistenke for å lide av munn- eller klovsyke, smittsom kalvekastning, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, borbetendelse, efterbyrdens tilbakeholdelse, diarrehoe, pyæmi, septicæmi (blodforgiftning), andre sykdommer som ledsages av feber, større væskende sår, gulsot, forgiftninger eller annen sykdom som efter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk, medmindre den er kokt eller på annen betryggende måte varmebehandlet.
- b. Når varen stammer fra dyr, som er blitt behandlet med lægemidler, som ved å gå over i melken eller på annen måte kan virke skadelig på den.
- c. Når varen har utpregete varefeil, f. eks. er blodig, bitter eller slimet eller av andre grunner er blitt utjenlig til menneskeføde.

Helserådet kan dog tillate omsetning eller nyttiggjørelse av melk og fløte som under c) omhandlet, hvis den skadelige egenskap blir fjernet. Vedkommende fjøseier eller forhandler av melk er pliktig til, hvis helserådet krever det, å tilveiebringe sundhetsattest fra autorisert dyrlæge for fjøsets besetning, når mistanke om misligheter er opstått. Tillatelse til fornyet leveranse eller salg av melk er avhengig av fornyet attest fra dyrlæge.

7 febr. § 53. Melk og fløte, så vel til salg som til husbruk, må særlig behandles med ytterste renslighet. Er den bestemt for salg, skal den aldri opbevares i rum som vanlig benyttes til daglig ophold for mennesker og heller ikke i soverum. Alle fat og kjeiler må holdes omhyggelig rene. I melk og fløte bestemt for salg må der ikke blandes is. Det er forbudt å drikke av melkespann eller disses lokk. Alle regler som gjelder forhandlere av melk og melkeprodukter, gjelder også enhver i herredet bosatt leverandør av disse næringsmidler, så vel til utsalg som til privat.

VIII. Meierier og melkeutsalg.

Se også § 34 og lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 54. Helserådet kan påby at salg av melk og fløte skal foregå fra eget rum (utsalg). Alle som handler med melk skal ha denne opbevart i særskilte rene og luftige rum.

§ 55. Meierier, ysterier og melkeutsalg som herefter åpnes, eller åpnes på nytt efter å ha vært nedlagt, skal anmeldes for og godkjennes av helserådet.

§ 56. De rum hvor melk og melkeprodukter omsettes og bearbeides skal være lyse og godt ventilert. Gulv og vegger, tak og disker skal holdes i slik stand at de lett kan holdes rene ved vask. Disker og gulv må vaskes omhyggelig hver dag, vinduer og dører minst hver uke, vegger og tak minst hvert halvår. Måleredskaper og kar må være rene.

§ 57. Bruk av tobakk i hvilken som helst form og spyting i lokalene er forbudt. For betjeningen må det være vaskeservant, såpe og rene håndklær.

§ 58. Betjeningen skal under arbeidet være iført helt hvitt forklær. Kvinnene skal også ha hvitt hodetoi som dekker håret.

§ 59. Melk og melkeprodukter må ikke opbevares eller transporteres sammen med annen vare som kan gi dem usmak, forurensning eller bederve dem. Under melkens transport er det forbudt å sitte på melkespannene.

§ 60. For meierier og ysterier hvortil er knyttet utsalg for melk og melkeprodukter gjelder også hvad der er anført i forskriftenes §§ 83—87 (butikk).

§ 61. I ethvert meieri, ysteri og melkeutsalg skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

IX. *Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.*

7 febr.

Se også § 34 og lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1933 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 62. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og fløsk skal foregå fra eget rum; likeså kan det forby anlegg og drift av slakteri på steder hvor sanitære hensyn er til hinder.

§ 63. I slakterier og pølsemakerier skal det være vann-tett, cementert gulv med avløp til kloakk forsynt med vann-lås eller med annet tilfredsstillende avløp. Der må iakttas stor renslighet med de i disse lokaler stående maskiner, slakteredskaper m. v. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.

§ 64. De i slakteri og pølsemakeri beskjeftigede per-soner skal under sitt arbeide være iført helt og rent antrekk.

§ 65. Dyrenes innvoller må uttas og fjernes snarest mulig. Ved slaktning må størst mulig renslighet iakttas. Gulv, disk, hyller og vekter må vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, vegger og tak minst hvert halvår.

§ 66. Avfall av enhver slags skal så hurtig som mulig fjernes, og likeså litt som maver, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennomtrekk.

§ 67. Rengjøring av maver og tarmer tillates ikke i rum hvor kjøtt opbevares.

§ 68. Om de stoffer som kan brukes til konservering av kjøtt og derav tilberedte varer henvises til forskriftene i henhold til næringsmiddeloven.

§ 69. Under salg og behandling av kjøttvarer efter vei må den største renslighet iakttas. Slaktet skal alltid være innhyllt i rent dekke, og ikke være anbragt sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense det eller gi det et mislig utseende, lukt eller smak.

§ 70. Opdeling av slakt i vogn skal utføres på ren huggestabbe eller ren fjel som medbringes særskilt til dette bruk. Alle redskaper som benyttes under opdeling skal være rengjort før de brukes. Selgeren skal under salget være iført rent forklæ og rene armbeskyttere. Han skal påse at publi-kum ikke berører varene.

§ 71. Transport av kjøtt skal foregå i rene, helst luk-kede vogner eller rene kasser, traue eller kurver og være inn-

7 febr. hyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

Ovenstående regler skal være opplått på et iøinefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

X. *Bakerier.*

Se også § 34 og lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 72. Bakerier eller rum som står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes som sovested. Gulv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst hvert halvår. Under rengjøring må bakverk fjernes.

§ 73. Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrummene eller hindre disses rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller de rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjeer og matspann eller lignende opbevares i arbeidsrummet, likeså litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover gulvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

§ 74. Trau, bord, hyller, plater, fjeler o. s. v. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.

§ 75. Smør, melk o. s. v. må opbevares i rene tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov. Strykevisker må hver dag rengjøres i kokende vann.

§ 76. Melsekker skal avbørstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrau. Hvor der er melbeholdere skal disse ha tett lokk.

§ 77. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spyting er forbudt.

§ 78. Under sitt arbeide må bakeren være iført egen, ren, hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som vaskes minst en gang ukentlig.

§ 79. I bakeriet skal det være vaskevannstell, såpe, neglebørste og rene håndklær.

§ 80. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og efter deig-

og brødlagning. Likeledes vaskes hendene etter bruk av 7 febr. klosettet. Det er forbudt å beskjeftige personer i bakeriet som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

§ 81. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser som er lukket eller forsynt med overbygning eller tett fastbundet ren presenning.

§ 82. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være opslått.

XI. Butikker.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 83. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Foran inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Bord og disk hvorfra nærings- og nydelsesmidler selges skal være belagt med glatt, tett stoff.

Gulv, disker og vekter skal daglig gjøres rene, vinduer og dører hver uke, og butikk og lager skal hovedrengjøres minst en gang hvert halvår. Tørr feining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Gulvet skal til enhver tid være glatt, tett og vaskbart.

§ 84. Butikker hvor matvarer tilberedes, opbevares eller selges, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. De skal være forsynt med rent vaskestell, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender.

§ 85. Matvarer må ikke utstilles på disken. Ved salg og innpakning må de heller ikke komme i direkte berøring med disken. Matvarer skal beskyttes mot rotter, mus, fluer og lignende samt støv og annen urenhet så vel i butikkene som i tilberednings- og lagerrummene. Varene må så vidt mulig anbringes i godt renholdte, tildekkede kar, skuffer, skap eller hyller. Vekt og måleredskaper skal være rene når de brukes. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Ved ombringelse av matvarer skal de beskyttes mot regn, støv og all annen forurensning.

§ 86. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem de kjøper; prøver som det er smakt på skal tilintetgjøres, og gjenstander som er brukt dertil, som kopp, skje eller lignende skal straks rengjøres og kokes.

§ 87. I enhver butikk skal et eksemplar av disse bestemmelser være opslått.

7 febr.

XII. *Bevertninger.*

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 juni og 1 august s. å.).

§ 88. Bevertningslokalet og alle værelser som benyttes til bedriften og kjøkkener må ligge slik til, at de får tilstrekkelig lys. Den effektive vindusflate skal utgjøre minst 1/10 av gulvflaten, og minst ett vindu skal kunne åpnes. Rummene skal kunne opvarmes og utluftes tilstrekkelig. Gulv, vegger og tak skal være glatte, tette og vaskbare.

§ 89. Alle værelser som benyttes til bedriften skal daglig utluftes godt. Hver dag skal gulvene vaskes og inventar og vindusposter støvtørres med fuktig klut. Umalte bord, kjøkkenbenker, fjeler m. v. skal hver dag renskures. Ved inngangsdøren skal anbringes fotskraper eller dørmatte som rengjøres hver dag. Tørr feining og tørr avstøvning er forbudt.

§ 90. Brukt servise skal ordentlig rengjøres før det anbringes sammen med det rene. Urent servise må ikke benyttes til nogen gjest. Sprukne emaljekar må ikke brukes. Kobberkar skal være godt fortinnet, og kopper eller glass med skår eller sprekker må ikke brukes. Om opvask av servise (kopper og annet spisestell) gjelder de ved kongelig resolusjon av 2 februar 1934 for det hele land utferdigede forskrifter, trykt som plakat til opslag. Skyller skal daglig fjernes fra lokalet.

§ 91. Opbevaringssteder for matvarer skal være tørre og må kunne utluftes til fri luft. De skal gjøres grundig rene minst en gang månedlig; iskap (-kasser) dog minst en gang om uken. Melk, fløte og andre matvarer skal opbevares på sådan måte at de er beskyttet mot støv og annen forurensning, ikke får usmak av andre varer og heller ikke er tilgjengelig for fluer eller andre dyr. Opbevaringssted for matvarer må ikke benyttes som soverum.

§ 92. Betjeningen skal være iført ren og ordentlig drakt. Håret skal være dekket av kappe. Matvarer må ikke håndteres med urene hender. Der skal alltid finnes rent vaskevann, såpe og håndklær til bruk for betjeningen, og verten må påse at det benyttes efter behov. Personer med smittsom, stinkende eller væskende sykdom må ikke tillates å tilberede eller servere mat eller drikke for gjester.

§ 93. Privetavlukkenes seter og gulv skal hver dag rengjøres. Hvor det anvendes privetbeholdere skal daglig anvendes strømiddel. Tømning av beholdere skal skje før de blir $\frac{3}{4}$ fulle. Også hvor det finnes binger, skal strømidler anvendes, og tømning foretas 4 ganger årlig eller oftere om

nødvendig for å undgå overfylling. På privetene skal finnes 7 febr.
papir. Priveter som ikke får direkte lys utenfra, skal opplyses
kunstig. Priveter og pissoarer skal legges således og holdes i
sådan stand, at stank derfra ikke trenger inn i værelser, kjø-
ken eller opbevaringssted for matvarer og heller ikke generer
nogen nabo. Helserådet kan gi ytterligere forskrifter for
tømming og renhold, når det finner det påkrevet.

§ 94. Trekk på møbler skal være av stoff som er lett
å holde rent og lett å desinfisere.

XIII. Herberger.

§ 95. De bestemmelser som ovenfor gjelder bevertnings-
steder, skal også gjelde for herberger.

§ 96. Sengenes overbredsel skal ha et varetrekk (tett
lerretspose) som kan vaskes. Underlaget skal dekket med
et laken. For hver ny losjerende skal det skiftes rent vare-
trekk, laken og putevar, og for samme losjerende skal de
skiftes rene minst en gang i uken. Tilsølete sengeklær, laken
eller putevar skal straks ombyttes med rene.

§ 97. I ethvert soveværelse skal der finnes vaskestell,
rent vann, såpe og håndklær og være lett adgang til rent
drikkevann. Hvis der er flere losjerende på samme værelse,
skal hver av dem ha særskilt håndklær og drikkeglass som
skiftes nytt for hver losjerende. Drikkeglass og vaskevann-
fat skal rengjøres hver dag. Det er forbudt å ha kam og
hårbørste på soveværelsene til bruk for de losjerende.

§ 98. I ethvert soveværelse tillates kun så mange å sove
at der faller minst 12 m³ luft på hver voksen person og minst
6 m³ på hvert barn. Dersom verten blir kjent med eller har
mistanke om at han har eller har hatt personer som lider av
smittsom sykdom i losji eller kost, har han øieblikkelig å
melde dette til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg
som denne gir ham.

XIV. Tjenerhold.

§ 99. Tjenere, arbeidsfolk, lærlinger og betjenter skal
skaffes tilstrekkelig varmt, tørt og luftig soverum. Hver per-
son skal ha egen seng.

XV. Andre sanitære forhold.

§ 100. Ved offentlige vannposter, skoler, kirker, fa-
brikker og alle offentlige forsamlingslokaler er det forbudt
å bruke felles drikkekar. Drikkevannsinnetningen på disse
steder må være godkjent av helserådet. Det er likeledes for-
budt på skoler å bruke felles skrivemateriale, såsom penner,
blyanter, griffler og lignende. Hver elev skal ha sitt skrive-
materiale i eget futral, merket med elevens navn. Futralet

7 febr. med innhold må ikke brukes senere av en annen før det er betryggende desinfisert, jfr. for øvrig § 105.

§ 101. Huseiere er like overfor helserådet ansvarlige for at fraflyttede rum rengjøres ordentlig før nye beboere flytter inn.

§ 102. Bøker fra offentlig boksamling må ikke utlånes til personer lidende av smittsom sykdom, eller til personer som tilhører husstand innen hvilken der er smittsom sykdom.

§ 103. Hvis en person som har til låns bøker fra offentlig boksamling blir angrepet av smittsom sykdom, eller sådan bryter ut i den husstand han hører til, skal bøkene betryggende desinfiseres eller brennes.

§ 104. Alle bøker i offentlig boksamling skal en gang årlig ettersees av den som forestår boksamlingen. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

§ 105. Intet skolelokale eller forsamlingslokale må tas i bruk før det er godkjent av helserådet. Skolelokalenes bruk er underlagt helserådets tilsyn og kontroll.

Om renhold m. m. i forsamlingslokaler og i skoler er det ved kongelige resolusjoner utferdiget særskilte forskrifter — jfr. kongelig resolusjon 25 april 1913 og 20 november 1931 med tillegg 16 september 1932 — som skal være opslått i hvert forsamlingslokale og i hver skole; likeså for kirker, jfr. kongelig resolusjon av 29 september 1934. Likeledes skal i hver garasje eller annet rum, hvor motorvogn hensettes, være ophengt den i henhold til kongelig resolusjon av 17 april 1931 utferdigede plakat med advarsel mot ekshaustgass.

Om private anstalter som er beregnet på å ta imot syke henvises til de ved kongelig resolusjon av 22 januar 1932 utferdigede forskrifter. Opførelse av slik anstalt må i god tid før arbeidet påbegynnes meldes til medisinaldirektøren. Det samme gjelder innredning av slik anstalt i bygning som alt er opført, eller flytning, utvidelse og større forandring.

§ 106. Lik må ikke henligge så lenge at det ved stank eller forråtnelse volder ulempe i sanitær henseende.

§ 107.

a. Når en tuberkuløs syk forandrer bopel, skal melding herom skje til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler så vel den syke selv som den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter.

b. Angående basilleutskillere av tyfus henvises til kongelig resolusjon av 20 oktober 1933, jfr. Sosialdepartementets rundskrivelse av 30 november s. å.

XVI. *Almindelige bestemmelser.*

§ 108. Undlater nogen innen den frist som settes av helserådet eller dets ordfører på dettes vegne å utføre noget

som påhviler ham efter disse forskrifter eller helserådets 7 febr.
lovlig fattede beslutninger, skal helserådet la både dette, og
hvad det ellers finner nødvendig for å hindre at forsømmelsen
volder ulempe eller skade i sanitær henseende, utføre på ved-
kommendes bekostning.

§ 109. Hus og grunneiere er ansvarlig for at alle de
plikter oppfylles som disse helseforskrifter pålegger dem, og
skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelser fra sine
folks eller leieres side. Er eieren ikke bosatt i herredet, må
han for helserådet opgi en her bosatt person, som på hans
vegne skal sørge for at disse plikter oppfylles. Forsømmes
disse, blir dog ansvaret hvilende på eieren, medmindre helse-
rådet har gått inn på at ansvaret skal bæres av stedfortre-
deren, og denne har erklært sig villig. Denne innrømmelse
kan dog tas tilbake.

§ 110. Så vel politiet som helserådets medlemmer skal
straks melde til helserådets ordfører, når de opdager at helse-
forskriftene ikke følges eller når andre sanitære misligheter
kommer til deres kunnskap, og helserådsordføreren plikter
å sørge for at enhver anmeldelse om overtredelse av helse-
forskriftene blir fremmet.

§ 111. Et tilstrekkelig antall av disse forskrifter trykkes
for herredets regning til utdeling, likeså i plakats form sær-
bestemmelser for bedrifter m. v. til opslag.

§ 112. Overtredelser av disse forskrifter straffes efter
den til enhver tid gjeldende lov.

§ 113. Under særegne forhold kan helserådet innrømme
avvikelser fra disse forskrifter.

§ 114. De nye forskrifter trer i kraft 1 måned efter at
de er stadfestet.

Kronprinsregentens resolusjon.

7 febr.

I medhold av lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21 juni
1929 fastsettes bestemmelser om merkning av
pussegarn overensstemmende med et fremlagt utkast, så-
lydende:

§ 1. Pussegarn (twist) må her i landet ikke falbys eller
selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys
eller selges til forbruker medmindre hvert enkelt kollo på
emballasjen er forsynt med angivelse av om det er norsk
eller utenlandsk vare.

§ 2. Såfremt det ikke ved annen lett synlig tekst enn
nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er
norsk eller utenlandsk vare, skal angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i..... (landets navn)», hvilken
angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig
fremmed sprog.

- 7 febr. Alternativt kan angivelsen være sålydende:
 «Norsk» for varer tilvirket i Norge.
 «Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet. Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og tilstrekkelig varig og den skal være trykt, stemplet eller stensilert på emballasjen eller på en etikett eller merkelapp som er godt festet til emballasjen.

§ 3. Merkningsbestemmelsene gjelder ikke ved småsalg i løs vekt av pussegarn som detaljisten ved det enkelte salg river ut av merket balle.

§ 4. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 15 mai 1936.

7 febr.

Kronprinsregentens resolusjon.

I. I medhold av avsnitt II i lov av 21 juni 1935 om forandringer i motorvognloven av 20 februar 1926 bestemmes at de ved nevnte lov fastsatte forandringer i motorvognlovens § 20 trer i kraft 1 april 1936.

II. I medhold av den ved lov av 20 februar 1926 endrede § 68 i veiloven av 21 juni 1912 bestemmes:

1. §§ 1, 2, 4—6, 8, 13 og 14 i de ved Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926 utferdigede trafikkregler endres overensstemmende med et fremlagt utkast.

2. De endrede bestemmelser i trafikkreglene trer i kraft 1 april 1936.

3. En nynorsk tekst av de nye bestemmelser overensstemmende med et fremlagt utkast inntas i Lovtidende ved siden av bokmålsteksten.

De fastsatte endringer i trafikkreglene har følgende ordlyd:

(Umsetjing.)

Endringer i de trafikkregler som er utferdiget ved Kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926 i medhold av § 68 i veiloven av 21 juni 1912, jfr. lov av 20 februar 1926.

§ 1, første og annet ledd, skal lyde:

Under kjøring (ridning) skal farten alltid være avpasset således at den ikke

Brigde i dei trafikkreglar som er utferda ved Kronprinsregentens resolusjon frå 17 desember 1926 i medhold av § 68 i veglovi frå 21 juni 1912, jfr. lov fra 20 februar 1926.

§ 1, fyrste og andre leden, skal lyda:

Når ein køyrer (rid) skal farten alltid vera tilmåta so leis at han ikkje valdar fåre

medfører fare for ulykker av noen art og at trafikken minst mulig forstyrres.

Kjørende (ridende) skal alltid ha fullt herredømme over sitt kjøretøi og skal under enhver omstendighet — også på glatt føre — kunne stoppe på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige kjørebane.

§ 1, nuværende annet ledd blir tredje ledd.

§ 2 skal lyde:

I byer og tettbygde strøk må det ikke kjøres (rides) fortere enn 35 km i timen og alltid således at det kan stanses på en bremselengde av 10 m.

§ 4 skal lyde:

Utenfor byer og tettbygde strøk kan farten økes til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over veien og dennes beskaffenhet gjør det forsvarlig. For kjøretøi med registrert totalvekt ikke over 5000 kg og med bredde inntil 2 m kan farten økes utover 45 km i timen når veien er bred med fritt utsyn og veibanen er fri, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av noen art. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

For kjøretøi med tilhenger er maksimalfarten 45 km i timen.

§ 5 skal lyde:

I tett skodde (tåke) må det kjøres (rides) særlig langsomt og forsiktig.

§ 6 skal lyde:

Over broer som det ikke er fastsatt maksimalfart for

for ulukkor av noko slag og at trafikken minst mogeleg kjem i ulag.

Køyrar (ridar) skal alltid ha fullt herredømme over køyretøyet sitt og skal i alle høve — ogso på glatt føre — kunna stogga på tredjeparten av den heilt frie og oversynlege vegbane ende framfor ein.

§ 1, noverande andre leden vert tredje leden.

§ 2 skal lyda:

I byar og tettbygde strøk må ein ikkje køyra (rida) fortere enn 35 km i timen og alltid soleis at ein kann stogga på 10 m bremselengd.

§ 4 skal lyda:

Utanfor byar og tettbygde strøk kann farten aukast til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen og denne er soleis laga at det er forsvarleg. For køyretø med registrert totalvekt ikkje over 5000 kg og med breidd upptil 2 m kann farten aukast til meir enn 45 km i timen når vegen er breid og det er fritt utsyn og fri vegbane, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kann vera til fære, skade eller ulempe av noko slag. Farten må likevel ikkje vera over 60 km i timen.

For køyretø med tilhengjar er høgstefarten 45 km i timen.

§ 5 skal lyda:

I tett skodde (tåke) må ein køyra (rida) serleg seint og varsamt.

§ 6 skal lyda:

Over bruer som det ikkje er sett høgstefart for med

7 febr.

7 febr. med hjemmel i motorvognloven eller veiloven, må det kjøres (rides) særlig forsiktig — især hvis brobanen er ujevn — og således at bremsing mest mulig undgås.

§ 8 skal lyde:

Med betegnelsen «kjøring (ridning)» er det i disse trafikregler ment allslags kjøring og ridning så vel med hest som med motorvogn, motorsykkel og almindelig sykkel og ferdsel med håndkjerre, likesom det med betegnelsen «kjørende (ridende)» er ment de personer som under de anførte forhold feretar kjøringen (ridningen) m. v.

§ 13 skal lyde:

Når utsikten over kjørebanelen ikke er fri, ved uoversiktlige gate- eller veikryss, i skarpe kurver, når den kjørende (ridende) skal krysse jernbane- eller sporvognsline eller passere hus som ligger nær veien, på smale broer, smale, bratte, glatte eller slibrige veier eller gater, skal det kjøres (rides) særlig forsiktig så det i fornødent fall kan stanses straks og under enhver omstendighet på en strekning av høist 3 m.

§ 14 skal lyde:

Ved kjøring (ridning) inn til eller ut fra eiendom ved offentlig vei eller gate, over torv i torvtiden, forbi sporvogn eller rutebil på holdeplass, når forholdene gjør det absolutt nødvendig at kjøringen for en mindre strekning foregår henimot eller langs venstre side av gate eller vei, på steder hvor mange menne-

heimel i motorvognlovi eller veglovi, må ein køyra (rida) serleg varsamt — serleg der som brubana er ujamn — og soleis at ein mest mogeleg slepp å bremsa.

§ 8 skal lyda:

Med nemningi «køyring (riding)» er det i desse trafikreglane meint all slag køyring og riding, både med hest og motorvogn, motorsykkel og vanleg sykkel og ferdsle med handkjerre, og med nemningi «køyrar (ridar)» er meint dei folki som i desse høve greider med køyringi (ridingi) m. m.

§ 13 skal lyda:

Når ein ikkje har fritt utsyn over køyrevegen, ved gate- eller vegkryss der ein ikkje har fritt oversyn, i skarpe svingar, når køyraren (ridaren) skal kryssa jarnvegs- eller sporvognsline eller fara framum hus som ligg tett attmed vegen, på smale bruer, smale, bratte, glatte eller sleipe vegar eller gator, skal ein køyra (rida) serleg varsamt so ein kann stogga straks um det trengst og i alle høve på høgst 3 m lengd.

§ 14 skal lyda:

Når ein køyrer (rid) inn til eller ut frå eigedom attmed offentlig veg eller gate, over torg i torgtidi, framum sporvogn eller rutebil på haldeplass, når høvi gjer det heilt naudsynt at ein eit mindre stykke lyt køyra over på eller langs med vinstre sida av gate eller veg, på stader der mykje folk er samla eller går

sker er samlet eller passerer tvers over kjørebana eller 7 febr.
 tvers over kjørebana eller over fotgangarfelt som er
 over opmerket fotgjengerfelt, merkja av, skal ein køyra
 skal det kjøres (rides) særlig (rida) serleg varsamt so ein
 forsiktig, så det om fornødent kann stogga med ein gong um
 kan stanses øieblikkelig. det trengst.

Skriv frå Socialdepartementet.

7 febr.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. lov nr. 12 frå 25 juni 1935 § 15, avgjer departementet med dette at den som i Vestre Moland herad, Aust-Agder fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge eller servering av mat og drykk, frå 2 mars 1936 skal ha løyve til det.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 febr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet efter andragende fra Norderhov formannskap bestemme at grensene for det utvidede byggebelte i Norderhov herred, Buskerud fylke, forandres således at grensen for byggebeltet for fremtiden skal være:

Mot syd: Noreledningen til Storelven.

Mot vest: Storelven nordover til Eiklifallet; i rett linje herfra til den nedlagte Tolpindrud bro, og efter veien over storskjæringen til Weien gård, og videre den gamle Ådalsvei til Follum gård.

Mot nord: Den gamle vei fra Follum gård ned til Hofsfossbroen, og videre Hofsmarkveien til Hov gård og efter den gamle gårdsvei over skjæringsbroen ned til Randselven.

Mot øst: Randselven sydover til et punkt i nærheten av «Liv»s skibakke, herfra op til toppen av Westernbakken. Fra dette punkt i Westernbakken nedover efter dalbunnen på sydsiden av veien til Storelven til et punkt rett overfor Schjongslundens sydspiss. Herfra går grensen i en rett linje op til Noreledningen sønnenfor Arnegård, således at all dyrket mark i Dompidal inngår i byggebeltet.

Rettelse.

Side 59. I femte linje nedenfra skal der foran ordene «Finner vedkommende departement at en transportvirksomhet» o. s. v. stå § 2.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard